

РЕШЕНИЕ

№ 11324

гр. София, 09.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3909** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез процесуалния му представител Д. Д. Д., срещу решение от 29.02.2024 г., постановено по НАХД № 11829 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав. С решението съдът е отменил наказателно постановление (НП) № BG05052022/5800/P8-871/01.11.2022 г., с което на Я. К. К., на основание чл. 179, ал. 3а, вр. чл. 189е, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1800 (хиляда и осемстотин) лв.

С жалбата се твърди, че СРС е постановил съдебно решение в нарушение на материалния закон. Излагат се доводи, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които неправилно били определени от съда като такива, поради което касаторът счита, че е постановено едно неправилно решение, което моли да бъде отменено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба - Я. К. К., редовно призован, в съдебно заседание не се явява и не изпраща представител. В отговор на касационната жалба, депозиран

от процесуалния му представител - адв. Б. С., се излагат доводи за неоснователност на жалбата. Адв. С. счита, че СРС е постановил правилно съдебно решение, което моли да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение, съобразно представен договор за правна защита и съдействие.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

С Решение от 29.02.2024 г., постановено по НАХД № 11829 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав, е отменено наказателно постановление (НП) № BG05052022/5800/P8-871/01.11.2022 г., с което на Я. К. К., на основание чл. 179, ал. 3а, вр. чл. 189е, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1800 (хиляда и осемстотин) лв.

Районният съд е установил, че на 05.05.2022 г. К. А. - старши инспектор в ТД на Агенция „Митници“ е съставил АУАН на Я. К. К. за извършено на 03.05.2022 г. нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. В АУАН било отбелязано, че процесното ППС е с обща технически допустима маса над 12 т. и съответно при движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа е дължима такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП).

Въз основа на съставения АУАН от директор на НТУ към АПИ било издадено и обжалваното пред СРС НП № BG05052022/5800/P8-871/01.11.2022 г., с което на Я. К. К., на основание чл. 179, ал. 3а, вр. чл. 189е, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1800 (хиляда и осемстотин) лв.

За изясняване на фактите и на обстоятелствата по делото, първоинстанционният съд е събрал като доказателства показанията на свидетеля К. Д. А., който е съставил АУАН, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

Въззивният съд е формирал изводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на административното нарушение, поради което е отменил като незаконосъобразно НП. СРС е изложил доводи, че обжалваното пред него НП съдържа непълноти и противоречия, както и, че не е посочено коя е нарушената правна норма и как с поведението на водача е извършено деяние, нарушаващо общата посочена норма на чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП за дължимост на тол таксата за преминаване през участъци от платената пътна мрежа.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно чл. 167 а ал. 2, т. 2 от ЗДвП за установяване на нарушенията по чл. 179, ал. 3

– Зв се използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или табелата с регистрационния номер на пътното превозно средство, както и такива за измерване на размерите, масата или натоварването на ос на моторните превозни средства. Правилно СРС е отчетел, че има разминаване между изложеното в АУАН и в НП, като в НП са изложени факти и обстоятелства, които липсват в АУАН, а именно посочването на точната обща техническа допустима максимална маса на ППС, както и не е посочен броя оси. Същевременно АНО сочи, че е подадена тол декларация за товарен автомобил с 2 оси, а се касае за превозно средство с 5 оси. След като въз основа на тези характеристика на ППС се определя дължимата такса и именно спрямо декларираното и реално установеното има разминаване, каквито са твърденията на самия АНО в НП, то с липсата на посочване на характеристиките на ППС в АУАН, и посочването им за първи път в НП, е съществено процесуално нарушение, водещо до неразбиране в какво точно се състои вмененото на санкционираното лице административно нарушение, което го лишава от правото да ангажира защитата си.

Правилно СРС е отчетел, че липсват доказателства за ангажирането на административнонаказателната отговорност на Я. К.. Не се спори и е безспорно установено, че нарушението е извършено на 03.05.2022 г., а лицето е санкционирано на 05.05.2022 г. във връзка с проверка на ГКПП – К.. Липсват каквито и да е факти за установено на 03.05.2022 г. противоправно поведение от К. относно декларираните и то от него тол данни доколкото никъде не е посочено, че именно водача при наличие на свързано бордово устройство, предаващо данни е допуснал нарушение при подаване на неверни данни за по-малък брой оси на същата категория ППС. Както правилно е посочил и СРС, липсва посочване и на относимата правна норма на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП, която именно вменява задължение на водача на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице- собственика или ползвателя на ППС. Без посочването на конкретната нарушена правна норма не би могло да стане ясно какво е изпълнителното деяние, респ. какво е нарушеното правило на поведение. Изискуемите от чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН „описание на нарушението и обстоятелства, при които е извършено“ и „законовите норми, които са нарушени“ се изразяват с установени фактически констатации, относими към сочените за нарушени законови разпоредби, чието нарушение се явява наказуемо и което посочване е минималното изискуемо, за да не е нарушено правото на защита. Предвид липса на констатирани данни наказаното лице да е вписано като единствен собственик или ползвател на ППС, то се явява недоказано, че на 03.05.2022 г. К. е следвало да изпълни сочените от АНО като задължение действия, респ. да носи наказание за непълни, неточни декларирани тол данни. А общото вменяване на санкционната норма по чл. 179, ал. 3а ЗДвП при неизясняване на отношението на водача към вмененото като нарушение деяние и липса на посочената за нарушена правна разпоредба води до правилния извод за непълнота на обвинението, респ. незаконосъобразност на НП.

С оглед гореизложеното, като е отменил НП, СРС е издал правилно, валидно и допустимо решение, което следва да бъде оставено в сила.

В този смисъл основателна се явява претенцията на адв. С. за присъждане на разноски

в размер на 450 лв. за осъществено процесуално представителство пред касационната инстанция, съгласно представеният договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран, Административен съд София-град, VI касационен състав на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, във вр.чл.63в от ЗАНН

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.02.2024 г., постановено по НАХД № 11829 по описа за 2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав.

ОСЪЖДА АПИ да заплати в полза на Я. К. К. сумата в размер на 450 лв., представляваща разноска за адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство пред настоящата съдебна инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.